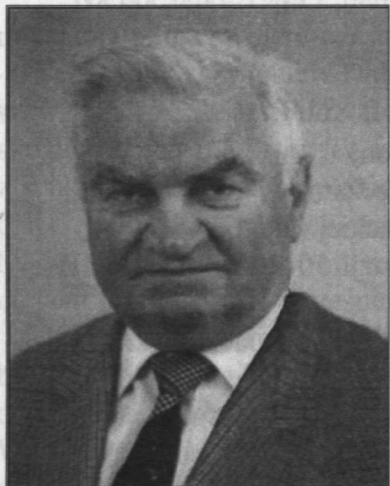

**JAN MIZIKOWSKI (1931-1999)
ADWOKAT, POSEŁ NA SEJM RP I KADENCJI,
DZIAŁACZ OPOZYCYJNY¹**

Jan Mizikowski ur. 4 maja 1931 r. w Stanisławowie powiat Mińsk Mazowiecki jako syn Ignacego i Lucyny z Tacikowskich. Był prawnikiem powstańca z 1831 r. i synem legionisty Pierwszej Brygady Legionów Polskich Marszałka Józefa Piłsudskiego, członka Armii Krajowej. Dzieciństwo spędził w Halinowie, a od 1938 r. w Mrozach, gdzie skończył szkołę podstawową, gimnazjum i liceum. Po ukończeniu Prawa na Uniwersytecie Warszawskim w 1955 r. pracował początkowo na stanowisku asesora, potem podprokuratora w Prokuratorze Powiatowej w Węgrowie, w Mińsku Mazowieckim i w Siedlcach. W 1962 r. odszedł z prokuratury na własną prośbę i przez

dwa lata pracował w charakterze radcy prawnego. W 1964 r. został wpisany na listę adwokacką z siedzibą w Sierpcu. Po krótkim czasie przeniósł się do zespołu adwokackiego w Węgrowie, gdzie pracował do 1991 r., do wyborów parlamentarnych w których otrzymał mandat Posła na Sejm RP I kadencji. Po rozwiązaniu Sejmu w 1993 r. pracował w zespole adwokackim w Mińsku Mazowieckim.

Patriotyzm i zainteresowanie historią wyniósł z domu rodzinnego. Własnej rodziny nie założył. Działalność polityczną rozpoczął w drugiej połowie lat 60. będąc adwokatem w Węgrowie, gdzie pracował społecznie w PTTK pełniąc funkcję prezesa. Mając kontakt z młodzieżą wygłaszał referaty historyczno – patriotyczne oraz prowadził wycieczki szlakiem Powstania Listopadowego i Styczniowego. Z tego powodu był wzywany przez Służbę Bezpieczeństwa na rozmowę ostrzegawczą. W konsekwencji został odwołany z funkcji prezesa. Następnie rozpoczął działalność w KIK (Klubie Inteligencji Katolickiej) na terenie Siedlec, województwa siedleckiego i białkopodlaskiego, spotykając się z młodzieżą w salkach katechetycznych, kościołach i w klasztorze Ojców Paulinów w Leśnej Podlaskiej oraz w klasztorze Ojców Oblatów w Kodniu. Był znakomitym propagatorem najnowszej historii. Prowadził w szkołach niezależne prelekcje i pogadanki historyczne. Ulubionym tematem jego referatów była walka o niepodległość w okresie niewoli narodowej i w XX wieku oraz postać Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

¹ Biogram opracowano na podstawie materiałów dostarczonych przez Jadwigę Mizikowską-Barbulant

Od 1972 r. kilkakrotnie przywoził książki będące w kraju na indeksie z Rzymu, Wiednia i Paryża. Miał kontakt z pracownikami Radia Wolna Europa. Współdziałał z KOR-em (Komitetem Obrony Robotników), biorąc udział w zbiorach pieniędzy, które przekazywał ks. Janowi Ziei. Od 1977 r. był aktywnym członkiem ROPCiO (Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela). W 1977 r. założył (wraz z Zygmuntem Goławskim z Siedlec) Siedlecko-Podlaską Grupę Ludowo-Narodową, która w roku następnym przeprowadziła akcję ulotkową wzywającą do bojkotu wyborów do rad narodowych. Pod koniec lat siedemdziesiątych założył (wraz ze Stanisławem Karpikiem i wspomnianym już Z. Goławskim) Podlaski Komitet Samoobrony Ludzi Wierzących. W 1981 r. aktywnie zaangażował się jako radca prawny w powstanie Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Był współzałożycielem 53 kół „Solidarności” Rolników Indywidualnych na terenie województwa siedleckiego i białskopodlaskiego oraz był ich doradcą prawnym. Za swoją działalność był kilkakrotnie zatrzymywany na 48 godzin. W 1980 r. napisał, wydrukował i kolportował ulotkę nawołującą do uwolnienia więźniów politycznych. W tym celu wspólnie z Z. Goławskim utworzyli Podlaską Grupę Niepodległościową i pod jej szyldem wydali około sześciu odezw. Za tę działalność spotykały go represje. Postanowieniem Prokuratury z 20 października 1981 r. dostał dozór MO (Milicji Obywatelskiej) za zredagowanie i rozpowszechnianie ulotki w Siedlcach (wspólnie z Z. Goławskim i Piotrem Czapskim), w związku z rocznicą napaści Rosji na Polskę i Zbrodni Katyńskiej. W uzasadnieniu postanowienia napisano: „Ulotka zawierająca fałszywe wiadomości o antyradzieckiej treści mogące wyrządzić poważną szkodę interesom PRL i godzące w jedność sojuszniczą z ZSRR.” (sygn. DP IIDsa 1350/81/Siedl). Internowany 13 grudnia 1981 r. przebywał w obozach (ośrodkach odosobnienia), najpierw we Włodawie, a następnie w Załężu pod Rzeszowem. Izolowano go aż 11 miesięcy, to jest do połowy października 1982 r. Był jednym z ostatnich adwokatów zwolnionych z internowania. Po zniesieniu stanu wojennego rozpoczął aktywną działalność w KPN (Konfederacja Polski Niepodległej), był przewodniczącym województwa siedleckiego i białskopodlaskiego. W l. 1982-84 był współpracownikiem redakcji „Wiadomości Podlaskich” i autorem wielu tekstów, brał też udział w druku tej gazety. Jako prelegent działał w niezależnym harcerstwie i podziemnej „Solidarności”. Był niekwestionowanym autorytetem dla kombatantów na Mazowszu i Podlasiu. Dowodem uznania jego dokonań w tym zakresie było wręczenie mu w 1987 r. Pamiątkowej Odznaki Oddziału Partyzanckiego 34 Pułku Piechoty Armii Krajowej.

Jak już wspomniano, w 1991 r. w wyborach do parlamentu w okręgu wyborczym nr 26 Siedlce zdobył mandat Posła na Sejm RP I kadencji z ramienia KPN. W 1992 r. przeszedł do Ruchu dla Rzeczypospolitej i przyczynił się do powstania klubu poselskiego, którym kierował Jan Olszewski Działał w trzech komisjach: 1) Sprawiedliwości, 2) Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego oraz

3) Polityki Społecznej. Był aktywnym orędownikiem ustawowych rozwiązań ścigania zbrodni stalinowskich. Od 1995 r. działał w Ruchu Odbudowy Polski – założonym przez Komitet Wybroczy Jana Olszewskiego. Pełnił funkcję przewodniczącego ROP województwa siedleckiego i białkopodlaskiego. Był również członkiem Zarządu Głównego Związków Piłsudczyków w Warszawie.

Odszedł niespodziewanie dnia 26 maja 1999 r. i został pochowany na cmentarzu w Długiej Kościelnej (gmina Halinów, powiat miński).

Jan Mizikowski był spokojnego usposobienia, ale jednocześnie człowiekiem walecznym, konsekwentnie walczącym o prawdę i niezwykle służebnym w sprawach publicznych. Jego bezkompromisowe i jednoznaczne zaopatrywania polityczne nie zjednywały mu poklasku władz PRL. Pomijany był w odznaczeniach. Również niezbyt łaskawe były też lata dziewięćdziesiąte. Dlatego dobrze się stało, iż dzięki Komitetowi Organizacyjnemu pod przewodnictwem Janusza Wróblewskiego, wspartego przez rodzinę i Biuro Poselskie Pani Teresy Wargockiej, społeczność Mrozów, doceniając odwagę i konsekwencję jego działań antykomunistycznych i patriotycznych przywraca pamięci całej społeczności gminy Mrozy i powiatu mińskiego postać ś.p. Jana Mizikowskiego poprzez ufundowanie tablicy epitafijnej ku jego czci. W kruchcie mrozowskiego kościoła została ona uroczystie odsłonięta i poświęcona w dniu 24 sierpnia 2008 r. We mszy św. uczestniczyli m.in. premier Jan Olszewski, senator Henryk Górski i posłowie: Teresa Wargocka i Andrzej Czuma.

Odsłonięcie tablicy epitafijnej w mrozowskim kościele przez posel na Sejm RP Teresę Wargocką, fot. A. Piętka